

دیری علیرضا خمسه

هم‌زمان با معرفی داوران بخش «لیخند» بیست‌ونهمین جشنواره تئاتر استان تهران؛ علیرضا خمسه توسط امیر حسین شفیعی دبیر این رویداد به‌عنوان رئیس هیئت‌داوران بیست‌ونهمین جشنواره تئاتر استان تهران منصوب شد. همچنین پنج هنرمند عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون به عنوان اعضای هیئت‌داوران بخش «لیخند» بیست‌ونهمین جشنواره تئاتر استان تهران معرفی شدند. علیرضا خمسه (بازیگر)، پریسا مقتدی (بازیگر) و صحرا اسداللهی (بازیگر)، کاوه مهدوی (نویسنده) و کارگردان) و حسین عبداللهی (کارگردان)، اعضای هیئت‌داوران بخش «لیخند» بیست‌ونهمین جشنواره تئاتر تهران را تشکیل می‌دهند. این هیئت انتخاب از یکشنبه ۲۰ آبان‌ماه تا سه‌شنبه ۲۲ آبان‌ماه در پردیس تئاتر تهران به تماشا و داوری آثار این بخش می‌پردازند. بیست‌ونهمین جشنواره تئاتر استان تهران در بخش‌های ایشرا، نهال، لیخند، کودک و نوجوان، تئاتر خیابانی، نمایشنامه‌نویسی و میهمان؛ از ۱۶ تا ۲۳ آبان‌ماه ۱۴۰۳ در مجموعه پردیس تئاتر تهران، مجموعه تئاتر محراب و مجموعه سالن‌های حوزه هنری برگزار خواهد شد.

ساخت عصر یخبندان ۶

قسمت ششم از سری انیمیشن‌های محبوب «عصر یخبندان» از سوی کمپانی دیزنی در دست ساخت است و در صورت اکران به مجموع فروش ۳/۲ میلیارد دلاری قسمت‌های قبلی خواهد افزود و از فروش مجموعه انیمیشن «داستان اسباب بازی» پیشی خواهد گرفت. ری رومانو، کونین لطیفه و جان لگوئیزامو که همگی از صدایشان قسمت‌های قبلی انیمیشن «عصر یخبندان» هستند، اعلام کردند که کمپانی دیزنی مشغول ساخت دنباله‌ای جدید از این مجموعه انیمیشن است. «عصر یخبندان ۶» اولین فیلم از این مجموعه انیمیشن خواهد بود که از زمانی که دیزنی توانست کمپانی فاکس قرن بیستم ویکم از جمله حقوق فرانچایز «عصر یخبندان» را در سال ۲۰۱۹ خریداری کند، در سینماها اکران می‌شود. قسمت قبلی انیمیشن «عصر یخبندان» با عنوان «عصر یخبندان: مسیر برخورد» در سال ۲۰۱۶ اکران شد و در سراسر جهان نزدیک به ۴۰۹ میلیون دلار فروش داشت. به گزارش هالیوود ریپورتر، کمپانی دیزنی هنوز تاریخ رسمی اکران «عصر یخبندان ۶» را اعلام نکرده است. تاکنون پنج فیلم در مجموعه «عصر یخبندان» منتشر شده است.

اوپنهایمر بهترین فیلم دهه

برمبنای نظرسنجی از بیش از ۱۰۰ منتقد، «اوپنهایمر» عنوان بهترین فیلم دهه ۲۰۲۰ را به دست آورد. در حالی که تقریباً به نیمه راه دهه‌ی ۲۰۲۰ نزدیک شده‌ایم، نظرسنجی از بیش از ۱۰۰ منتقد برای انتخاب بهترین فیلم‌های این دهه نتایج جالبی به دست داد. در این نظرسنجی «اوپنهایمر» کریستوفر نولان بیشترین آراء را به دست آورد و تقریباً در یک پنجم از لیست‌های ارسال شده که شامل نام پنج فیلم برتر دهه بود، ظاهر شد. «اوپنهایمر» یک فیلم دلهره‌آور زندگی‌نامه‌ای حماسی است که براساس کتاب «پرومتی آمریکایی» ساخته شده است. فیلم نولان با دوری از «اتار» تاد همدجا به‌یکباره «دنیاز پیش افتاد» در این میان «آتورا» شان بیکر که ماه پیش اکران شد، توانست با کسب ۸ رأی در بین ۱۲ فیلمی جای بگیرد که بیشترین رأی را به دست آوردند. فیلم بعدی این فهرست «ماشین من را بران» ریوسکه هاماکوچی، ۱۴ رأی بود.

گفت‌وگو با علیرضا منجمی و حمیدرضا نمازی به مناسبت برگزاری مدرسه فلسفه پزشکی مسائل سلامت بدون علوم انسانی و تأمل فلسفی تدبیر نخواهند شد

شد. جز این به مباحثی همچون تفکر فلسفی، منابع علوم انسانی سلامت و نحوه نگارش مقالات این حوزه هم پرداخته شد. مدرسان این دوره، اعضای حلقه فلسفه پزشکی، اساتیدی چون علیرضا منجمی، حمیدرضا نمازی، غلامحسین مقدم حیدری، هادی صمدی و حامد طباطبایی بودند. به همین مناسبت در گفت‌وگویی با علیرضا منجمی، پزشک و دکترای تخصصی فلسفه علم و تکنولوژی و دانشیار پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی و حمیدرضا نمازی، پزشک و دکترای تخصصی اخلاق پزشکی و استادیار اخلاق پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران که هر دو از بنیان‌گذاران حلقه فلسفه پزشکی نیز هستند، از چرایی و چگونگی برگزاری این مدرسه پرسیدیم و در ضمن اهمیت فلسفه پزشکی در پزشکی امروز و نوع نگرش‌های رایج در این زمینه را به بحث نشستیم. در ادامه این گفت‌وگو تقدیم شما خواهد شد.

فرزاد نعمتی
خبرنگار گروه فرهنگ

چندی پیش به همت حلقه فلسفه پزشکی، مدرسه تابستانه فلسفه پزشکی برگزار شد. در این مدرسه که به شکل ترکیبی مجازی و حضوری برگزار شد، ۶۵۰ نفر شرکت کردند و مدرسان در سه حوزه فلسفه پزشکی بالینی، فلسفه پزشکی اجتماعی و فلسفه علوم زیست‌پزشکی به تدریس پرداختند. فلسفه علم و تکنولوژی، علوم انسانی سلامت و تاریخ پزشکی هم از مباحث پایه‌ای بود که در این مدرسه تدریس

۱۳۹۴، در المپیاد علمی دانشجویان علوم پزشکی کشور بود که معاونت آموزشی وزارت بهداشت متولی برگزاری آن است. این رویداد سبب شد که ظرف ده سال گذشته تعداد زیادی دانشجوی پزشکی، دندانپزشکی، داروسازی و سایر رشته‌های علوم پزشکی با این حوزه آشنا شوند و به آن ورود کنند. این امر به صورتی است که می‌توان گفت اینک از سرمایه انسانی قابل توجهی در این حوزه بر خورداریم. در کنار آن اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های علوم پزشکی هم با این حوزه آشنا شدند و به آن اقبال نشان دادند.

فعالیت مهم و مؤثر دیگر، کارهایی بود که در پژوهشکده تاریخ و فلسفه علم پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی داشته و ویژه با همکاری دکتر مقدم حیدری عملیاتی شد. گروه اخلاق پزشکی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران و موزه تاریخ علوم پزشکی که دکتر نمازی در هر دو به شکل جدی فعال هستند یکی دیگر از ارکان بود. افزون بر این، باید به گروه فلسفه علم واحد علوم تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی با محوریت دکتر هادی صمدی و دکتر احمدرضا همتی مقدم اشاره کرد که یکی دیگر از بازیگران مهم بودند. فعالیت‌های این نهادها در برگزاری نشست‌های تخصصی، برگزاری کلاس‌های درس در مقطع دکترا، راهنمایی رساله‌های دکترا و پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد، نگارش و انتشار مقالات و کتاب‌ها و سخنرانی و مصاحبه‌ها

سبب شد فلسفه پزشکی در ایران شکل بگیرد و با قوت تداوم یابد. شکل‌گیری این شبکه نخبگانی با همراهی دانشجویان علوم پزشکی المپیاد و اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها غنی‌تر شد. پس از آن بود که احساس کردیم نیاز به تشکیل نهادهای علمی و غیردولتی است تا به عنوان چتری همه فعالیت‌های فلسفه پزشکی در کشور را پوشش دهد. از این رو «حلقه فلسفه پزشکی» را تشکیل دادیم.

درباره حلقه فلسفه پزشکی کمی بیشتر توضیح دهید.

علیرضا منجمی: «حلقه فلسفه پزشکی» نهادهای علمی متشکل از اساتید، پژوهشگران و دانشجویان رشته‌های مختلف است که می‌کوشند در همکاری با یکدیگر و بهره‌گیری از رویکردهای میان‌رشته‌ای به تأمل در مسائل پزشکی و سلامت بپردازند. حلقه فلسفه پزشکی به هیچ نهاد یا سازمانی وابسته نیست و اشخاص حقیقی (اساتید، دانشجویان، نویسندگان...) آن را اداره می‌کنند. بنیان‌گذاران این حلقه، دکتر مقدم حیدری، دکتر نمازی و من هستیم. سایت فلسفه پزشکی فعالیت‌های حلقه را بازتاب می‌دهد. ظرف دو سالی که از تأسیس حلقه گذشته است مدرسه پاییزه علوم انسانی سلامت با همکاری دانشگاه علوم پزشکی تهران را برگزار کردیم. یکی دیگر از پروژه‌های حلقه «فلسوفان و پزشکی» است که در آن آراء فیلسوفان بزرگ را که مرتبط با پزشکی است، بازخوانی می‌کنیم و در روز جهانی فلسفه پزشکی، سال گذشته به آراء کانت، گادامر، فوکو و هابرماس در باب پزشکی پرداختیم. همکاری در پیل طبی‌سازی در همایش ملی تکنولوژی و فرهنگ که در پژوهشگاه علوم انسانی و با موزه ملی تاریخ پزشکی برگزار شد یکی دیگر از فعالیت‌های برجسته حلقه فلسفه پزشکی بوده است. افزون بر این برگزاری چند درسگفتار را هم می‌توان ذکر کرد. مدرسه تابستانه یکی از آخرین فعالیت‌های حلقه بوده است.

در کشور ما به ویژه متخصصان رشته‌های فنی‌مهندسی و پزشکی نگاه مناسبی به علوم انسانی ندارند و کارکردی برای این علوم قائل نیستند. آیا شما هم با چنین مشکلی مواجه شده‌اید؟

حمیدرضا نمازی: شاپیرو^۱ که از پژوهشگران برجسته حوزه علوم انسانی سلامت است، می‌گوید در حوزه علوم پزشکی با رویکردهای دوگانه‌ای نسبت به علوم انسانی مواجه می‌شویم. از سویی علوم انسانی تحقیر شده و گفته می‌شود در پزشکی نگاه‌های فلسفی و تاریخی کاربرد چندانی ندارند. طبق این دیدگاه کار اصلی را کسانی انجام می‌دهند که مردم را درمان می‌کنند. در کنار این نگاه تحقیرآمیز به علوم انسانی، گروهی از اعضای جامعه پزشکی هستند که به علوم انسانی علاقه‌مندند، اما این علاقه هدایت‌شده نیست و بیشتر در قالب ذوق‌ورزی نمایان می‌شود. کسی استاد برجسته پزشکی است و بی‌تی از حافظ یا مولانا می‌خواند یا پزشکان شاید موقع ناهار در پاپوین بیمارستان بحثی هم راجع به هگل می‌کردند! پس نگاه حقارت‌آمیز و نادرست به علوم انسانی از یک سو و ذوق‌ورزی از سوی دیگر می‌توانند موانع جدی علوم انسانی سلامت و فلسفه پزشکی باشند. الان دانشجویان جوان ما به ویژه آنها که در المپیاد فلسفه پزشکی پرورش یافته‌اند و در این تور افتاده‌اند، نظروزرانه و عمیق به مسائل حوزه سلامت می‌نگرند.

ما کوشیدیم در بیش از یک دهه اخیر حوزه علوم انسانی را با حوزه علوم پزشکی با پلی روش‌شناختی آمیخته کنیم. نتیجه این آمیختگی این بود که در ایران هم مثل خیلی جاهای دنیا علوم انسانی پزشکی با سلامت ایجاد شد و در بسیاری از موارد نوآوری‌هایی هم داشتیم که در محافل علمی بین‌المللی مورد توجه قرار گرفته است. خلاصه کنم، وضعیت علوم انسانی سلامت در ایران نه‌تنها پایین‌تر از علوم انسانی سلامت در جهان نیست، بلکه ممتاز و متمایز است و این ادعای خود ما نیز نیست. نظریه‌هایی مانند تقدم استدلال تدبیری بر تشخیص^۲، طبی‌سازی به‌مثابه تکنولوژی (Medicalization as technology) و درماندگی امر بهداشتی (Health lag)^۳ نمونه‌هایی از این آثار بدیع و نوآورانه هستند.

علیرضا منجمی: هدف ما به‌ویژه در مواجهه با دانشجویان علوم پزشکی این بوده است که انگاره‌های نادرست آنها در باب علوم انسانی اصلاح شود. بسیاری از آنها علوم انسانی را با اظهار نظر شخصی اشتباه می‌گیرند. دانشجویان علوم پزشکی که به علوم انسانی علاقه‌ای دارند به سبب فقدان آموزش نظام‌مند و هدایت‌شده در علوم انسانی، کار ذوق‌ورزانه در قالب فوق برنامه می‌کنند و عملاً هرز می‌روند. در این میان کوشش ما این بود که هم این علائق به رسمیت شناخته شوند و هم به نقش محوری علوم انسانی سلامت و فلسفه پزشکی در طبابت و مراقبت از بیمار پی ببرند. از این رو هدف ما صرفاً تولید افرادی میان‌رشته‌ای شبیه خودمان نبود که در پزشکی و رشته‌های علوم انسانی تحصیل آکادمیک بکنند بلکه تربیت مراقبان سلامتی است که با آگاهی به مباحث علوم انسانی سلامت بکوشند کاستی‌ها و محدودیت‌های پزشکی را تا حد امکان رفع کنند و کیفیت بهتری از مراقبت به بیماران ارائه دهند.

با این سوابق به نظر شما امروز شاهد تحولی اساسی در گرایش به مباحث علوم انسانی در جامعه پزشکی هستیم؟

حمیدرضا نمازی: من تصور نمی‌کنم در ایران جز مدارس الزامی و اجباری، بشود مدرسه‌ای داوطلبانه و اختیاری با هر عنوانی تخصصی برگزار کرد که قریب ۶۵۰ نفر در آن به‌صورت

